

תפלה על הפרצסה במבון כשר לר"ע סופר מפרעמישלא ז"ל

(הועתקה מספר ישן בספר השל"ם הקדוש, וכמעט שעת-רצון לאמרה לפני ר"ם ייסן)
אתה הוא האלהים ה' והמפרנס ה' והמקריב ראמים ועד ביצי כנים, ואתה הוא המכין כל צרכיהם, ובגוסף על הצרכים ההכרחיים, אתה הוא הנותן במלוי רוח, ועשר וכבוד; (כל זה אתה עושה) בנדבת לבך הטוב, כי אתה הוא נדיב באמת; לא כמו שקוראים לפעמים לאדם אחד 'נדיב', כי נדיבותו אינה אמתית, רק לתשלום גמול או בשביל טובה שקדמיהו בה, והרי הוא בסוחר. אכן מי הקדימך ושלמך? ובנדבת לבך הטוב, טוב ומטיב אתה לכל, ולי, אני עבדך (כ"פ אמתך), המבית על כל, ונתת לי עשר וכבוד. מידך, הכל ברכתני בכל מכל כל: נתת לי ספרים רבים, וכסף וזהב לרב, ומלבושי כבוד, ודירה בכבוד. קמנתי מכל החסדים אשר עשית את עבדך, וירא אנכי מאד לנפשי, שלא יהיה העשר שמוה לי לרעה, להאכילני המעט מזביתתי שבדי העולם הזה, חם ושלוה, ואם הוא כן, קח נא את ברכתי, ואל אראה ברעתי לעולם הבא, העולם הנצחי. ואם רצונך הטוב למיהב (=לחת) ולא למשקל (=לחט), תן בלבי ובלב כל הנלויים אלי שלא להשתמש במתנותיך להענוגים והנאות, ויהפךנסו ממנו (=מאתנו) בעלי תורה, אנשים בשרים, והגונים, ועשות צדקה הרבה וגמילות חסדים לקרובים ולרחוקים, ודבר יי יקום לעולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי, צורי וגאלי: (מחזור טו)